

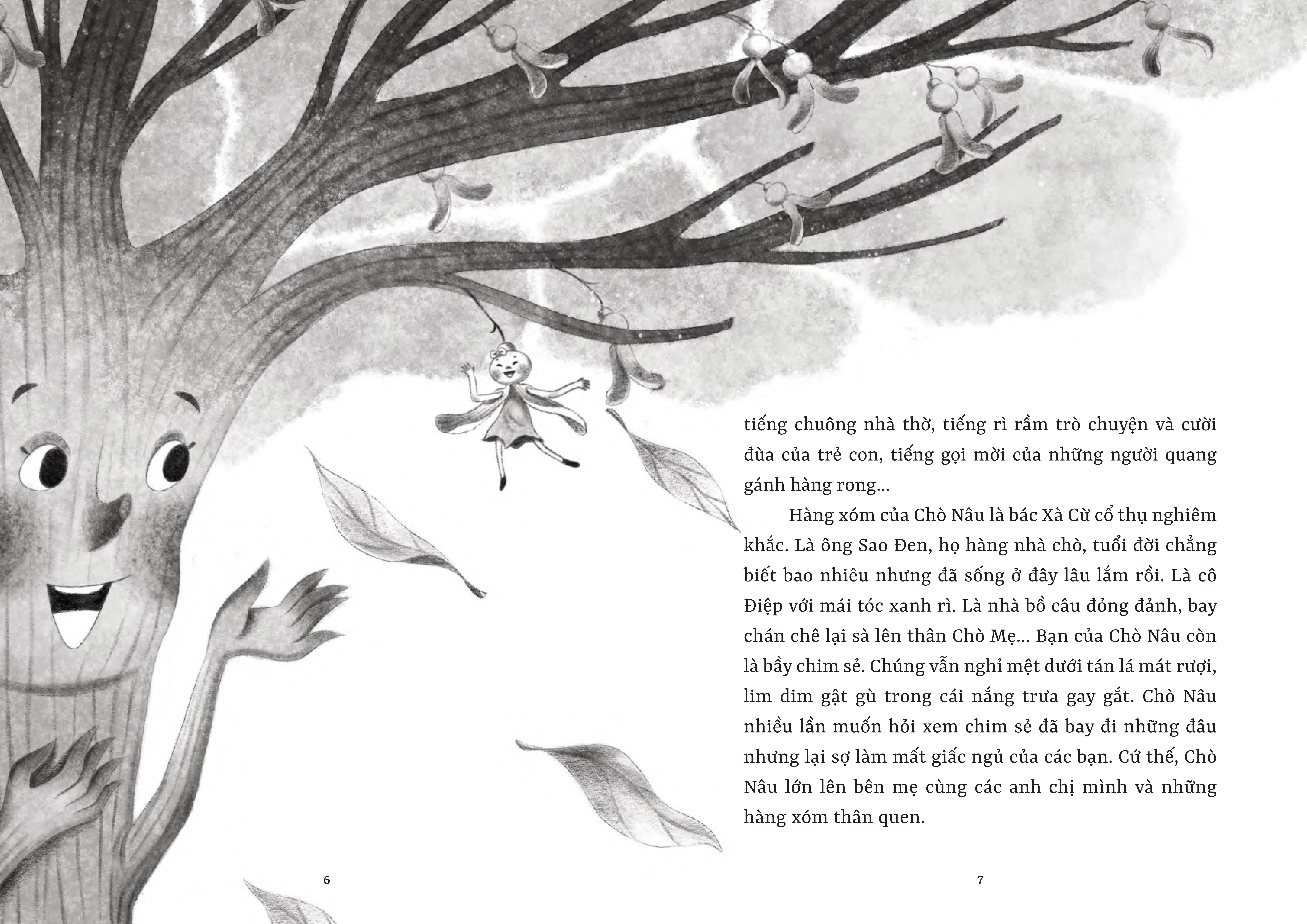
Cây Chò Mẹ

Cây Chò mẹ nằm ở góc ngã tư khu công viên trung tâm thành phố không biết đã bao lâu rồi. Chò Mẹ có gốc to, tán cây rợp mát, phía dưới lại có băng ghế đá dài nên là chỗ dừng chân nghỉ ngơi yêu thích của nhiều người. Mỗi buổi chiều, học sinh của trường tiểu học gần đấy thường về ngang qua, tụm nhau ngồi dưới tán cây ăn vặt và kể bao chuyện trường lớp.

Bình thường, Chò Mẹ cũng hay thích thú hóng những câu chuyện của bọn trẻ con lắm. Thế nhưng, hôm nay nó chẳng còn tâm trí nào để dỏng tai nghe ngóng. Chò Mẹ còn đang mãi mê ôm ấp đàn con của mình, những nụ hoa chò mới chớm be bé, xinh xinh có màu xanh non. Cứ tầm tháng Mười Hai về, Chò Mẹ sẽ lại

ra hoa từng chùm lúc lỉu khiến toàn thân nó nổi bật đẹp đẽ hơn bao giờ hết. Hoa chò ban đầu có màu xanh nhạt, hai cái tai dài theo thời gian sẽ ửng vàng và ngả màu nâu cánh gián, quả cũng dần trở nên to hơn. Tầm tháng Tư tháng Năm, khi học sinh chuẩn bị nghỉ hè cũng là thời điểm quả chò chín rụng khắp nơi. Chò Mẹ yêu đàn con của mình lắm. Những chiếc lá của nó cứ nhẹ nhàng phe phẩy như đôi tay ôm ấp con vào lòng. Mấy chị gió bay ngang qua như cũng hiểu tâm tình của bà mẹ đông con, khẽ mơn man ru thêm giấc nồng cho lũ trẻ.

Nằm trong vòm lá xanh mướt, một bông Chò Nâu bé xíu khẽ hé mắt nhìn xung quanh. Cũng như các anh chị, Chò Nâu nhỏ bỡ ngỡ với khung cảnh thành phố ồn ào xung quanh. Một nhà thờ lớn có mái ngói đỏ au nằm bên vệ giữa con đường rộng, dòng xe lại qua nườm nượp. Từng tốp bạn trẻ đứng, ngồi bên vỉa hè nhàn tản, thanh thoi. Đàn bồ câu lúc bay lúc đậu theo điệu lắc đậu xanh quen thuộc của người bán nước ven đường. Mỗi lần có em bé nhỏ nào nghịch ngợm chạy ùa tới, những chú bồ câu ham ăn lại bay vút lên trời mang theo âm thanh vỗ cánh rào rào xao động. Bên kia đường là một dãy nhà cổ kính có chiếc đồng hồ rõ to. Chò Nâu vểnh tai nghe ngóng, nó thấy người đi bộ gọi đó là Bưu điện trung tâm của thành phố. Đủ mọi âm thanh khiến Chò Nâu nhỏ bé giật mình thảng thốt: Tiếng còi xe của những buổi chiều tan tầm,

tiếng chuông nhà thờ, tiếng rì rầm trò chuyện và cười đùa của trẻ con, tiếng gọi mời của những người quang gánh hàng rong...

Hàng xóm của Chò Nâu là bác Xà Cừ cổ thụ nghiêm khắc. Là ông Sao Đen, họ hàng nhà chò, tuổi đời chẳng biết bao nhiêu nhưng đã sống ở đây lâu lắm rồi. Là cô Điệp với mái tóc xanh rì. Là nhà bồ câu đồng đánh, bay chán chê lại sà lên thân Chò Mẹ... Bạn của Chò Nâu còn là bầy chim sẻ. Chúng vẫn nghỉ mệt dưới tán lá mát rượi, lim dim gật gù trong cái nắng trưa gay gắt. Chò Nâu nhiều lần muốn hỏi xem chim sẻ đã bay đi những đâu nhưng lại sợ làm mất giấc ngủ của các bạn. Cứ thế, Chò Nâu lớn lên bên mẹ cùng các anh chị mình và những hàng xóm thân quen.